Pregó de la Bressolada 2025

written by Daniela Grau | 30 de maig de 2025

A

dmirats bressolaires,

M’han demanat de fer el pregó avui i per a mi és un immens honor. Recordo quan coneguts catalanistes coratjosos fundaren fa quasi cinquanta anys la Bressola, l’escola pionera en la defensa i transmissió del català a la Catalunya del Nord. Al sistema educatiu francès, des del 1951 fins a la creació de la Bressola es podia aprendre el català només una hora optativa a la setmana. Amb la Bressola el somni de parlar i aprendre en català tot l’horari lectiu esdevingué realitat. D’entrada permeteu-me doncs de felicitar-vos tots per ser aquí avui.

També us felicito pel lema triat enguany «Pas trist amb el twist» que a primera vista pot sorprendre vivament.

Sembla que amb aquest lema es vulgui perllongar el caràcter voluntàriament «festiu» de la manifestació del 15 de març, com a mostra de la irrebatible i indefectible lluita per «la Bressola viva», per la «llengua viva», tal qual es podia llegir en la pancarta per demanar el suport a les institucions del país.

«Pas trist amb el twist». Com tenir la força de twistar quan l’Estat francès perpetra a casa nostra el genocidi cultural i lingüístic? Fa tres segles que monarquies i repúbliques volen anorrear la nostra identitat, amaguen la nostra història, menystenen la nostra llengua considerant-la com a «regional», quan és la llengua mil·lenària de la nostra nació.

Com no ser tristos que l’Éducation nationale no evoluciona? En Joan Pere Le Bihan, que fou ensenyant i director de les escoles Bressola durant 30 anys –sigui aquí homenatjat i regraciat–, en el seu llibre *Estat nou? Escola nova!* recorda

una sentència famosa pronunciada pel ministre de l'Éducation nationale, Claude Allègre, el juny del 1997: «il faut *dégraisser le mammouth» –cal* desgreixar el mamut–és a dir el sistema educatiu francès, per a nosaltres el pes pesant de la colonització de centenars de milers de mainatges al llarg dels darrers segles dins l'hexàgon i ultramar. El mamut ben evidentment no s'ha desgreixat perquè els jacobins, de la dreta fins a l'esquerra, continuen greixant-lo.

Com no ser tristos quan l'Ajuntament de Perpinyà, que dóna gairebé 1.500.000 € a la USAP, no dóna cap subvenció a la Bressola? Com no ser tristos quan la Regió atorga els 200.000 € demanats però només a títol excepcional? Com no ser tristos quan el Departament no accedeix ni tan sols a la meitat del que se li ha demanat, quan atorga només 80.000 € dels quals 30.000 són també a títol excepcional? Al Departament fa temps que ho sabem, malauradament es donen per satisfets que parlem francès amb accent català i fins i tots se'n vanten. «Vergonya, cavallers, vergonya!», la nostra llengua no és un accent en parlar francès. La nostra llengua és internacionalment reconeguda i ensenyada. S'estudia en universitats del món sencer i des del 1907 tenim també l'acadèmia de la llengua, l'Institut d'Estudis Catalans [IEC] que des del 1922 forma part de la Unió Acadèmica Internacional. El català esdevindrà ineluctablement llengua oficial a Europa.

Tanmateix tenim un bon motiu per a encoratjar-nos: la més important subvenció pública és paradoxalment la del Govern de la Generalitat de Catalunya, que atorga a la Bressola 800.000 €! Sort dels nostres generosos germans de més avall, no els podem anomenar tots: les entitats Els Amics de la Bressola, l'Assemblea Nacional Catalana, els ajuntaments …! Aquí rau la nostra força, ser una nació de més de 10 milions de catalans repartits en quatre estats europeus.

El lema doncs aparentment estrambòtic de la Bressolada d'enguany «Pas trist amb el twist» és doncs una injunció

imprescindible: no siguem tristos! No ens donem per vençuts, expandim la nostra energia i que el nostre dinamisme sigui comunicatiu: que l'Educació colonial i els seus transmissors trontollin! Fidels als qui fundaren La Bressola fem sentir el nostre clam. Que sacsegi la Regió, el Departament, l'Ajuntament de Perpinyà. Ens hem de reforçar i expandir pertot a la Catalunya del Nord. En Joan Pau Giner amb raó cantava: «Amb somnis de bressola l'allioli muntarà».

Pares de la plana del Rosselló, teniu la gran sort de poder portar la vostra mainada a les escoles Bressola, de poder gaudir d'un ensenyament immersiu, l'únic que garanteix un veritable domini de la llengua. A l'Alta Cerdanya, al Vallespir i al Capcir no tenen aquesta possibilitat. Més enllà del combat per mor que perdurin les escoles immersives Bressola i Arrels a la plana, hem de tenir tots plegats més energia i força, hem d'incrementar a tot el territori nord-català l'ensenyament del català en escoles, col·legis, instituts i a la Universitat de Perpinyà. Ho intueixi: ben aviat per fi tindrem l'institut anhelat. «Sempre endavant mai morirem!».

Tal com ho podem llegir al museu de Ceret sota la ploma de l'artista Ben: «No hi ha poble sense cultura, ni cultura sense llengua».

Així doncs admirats bressolaires, Amics de la Bressola, nosaltres tots qui lluitem pel català, pel seu ensenyament i reconeixement com a llengua oficial al nostre país, de fet alhora lluitem per la supervivència de la nostra cultura, de la nostra identitat, de la nostra nació.

Visca la Bressola! «*Let's twist for ever!*»

Sant Esteve del Monestir 24/05/2025